

ABONAMENTŪ

	In orașu	In distre.
Pentru un an	24	30 lei.
Pentru 1/2 an	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Ori-ce Abonament neînsoțit de vaoare se refușă.

Abonamentele se facă numai de la 1 și 15 a le fie-cărei luni.

Epistolele nefrancate se refușă și articoli nepublicați se ard.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANNUNCIURĪ

Linia mică pe pagina a IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " II.	2 lei
" " I.	3 "

Pentru Franca: se priimesc anuciuri și reclame la D-nii Grain & Micord, rue Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania; la D-nu Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserațiun și reclame Redacțiunea nu este responsabilă.

Pentru abonamente, reclame și anuciuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

BUCUREȘCI, 22 SEPTEMBRE

Ori de câte ori ne aruncăm ochii pe foiele noastre oficiose, atât ministeriale cât și polițienesci, ni se pare că vedem pe aroganții ciocoi de pe la vechiele case boeresci cari ocărau pe toți trecătorii, sub cuvânt că nu observă casele stăpânilor lor, pe când în realitate era numai din cauză că nu admira livrelile lor de o colóre și cu gulerul de o altă colóre.

Toți scim că conducătorii acestor foi nu sunt nisce omeni cari pot se strălucescă prin o nobilă și veche origină, prin un titlu ore care câștigat pe câmpul de onóre, seú chiar printr'un baronat ori comitat dăruit de vre unul din regii europeni, cari împart și ađi, pentru rușinea secolului de progres în care trăim, asemenea distincțiun ce nu mai sunt ale secolului. Din contra, pe cât îi scim pe toți, nu sunt de cât nisce omeni, cari din popor, cari fi de streini naturalizați ce au venit în țera îmbrăcați în șalvari și în mintene, cari nisce fi de burghezi mărginiți și în avere ca și în instrucțiune, toți însă fără o mare capacitate politică, fără o mare instrucțiune și fără a fi aduși nici unul din țera feudalității, din Germania, ca acei servitori de la palat cari port livrele și peruci albe.

Pentru ce, dar, acești omeni, fără nici o legătură cu clasele privilegiate din alte state, fără nici un scop folositor pentru țera lor, vin și, pe de-o parte, calomiesă Republica și pe republicani, inventesă felu de felu de inesactități contra lor, bat în palme la sfărămarea ei și urlu cu furia la ideia că se pôte stabili vre o dată; eru, pe altă parte, laudă toate faptele cele mai miserabile, cele mai anti populare ale reacțiunii din Franca?

Se scia că totă lumea, toți istoricii, până și cei mai puțin liberali, au recunoscut că Revoluțiunea de la 1789 a fost o Revoluțiune de principii, o Revoluțiune care a adus dreptul omului, libertatea, egalitatea și frăția între clase, cari erau până aci nisce adversari de mörte. Chiar la noi, Domni Boerescu, Costaforu, Florescu, până și D. Lascar Catargiu, ori de câte ori au voit se vorbescă de principii, de drept și de libertate, s'au pus sub stindardul principielor de la 1789. Dacă am lua scrierile Domnilor Cos-

taforu și Boerescu, am găsi în ele nisce elogiuri făcute acelor principii cum nu le-ar fi făcut nici Robespierre seú Danton, dacă ar fi trăit se aibă timpul se le facă.

Nu vorbim de escese, cari nu se pot evita când se fac asemenea revoluțiuni, aduse de implierea și de jaful guvernelor; vorbim numai de principii și de înfrurirea lor.

Totă lumea, dar, recunõe că Revoluțiunea de la 1789 a fost un sör care a luminat lumea întrégă, care a încălțit toate sufletele și a pus în ele sămënța ce a adus progresul în care ne găsim ađi. Dacă n'ar fi fost acea Revoluțiuna, feudalitatea ar fi domnit și ađi; miscarea noastră de la 1821 și 1848 nu s'ar fi făcut; Domni Costaforu, Boerescu și toți acei înalți aristocrați de la foiele oficiose, n'ar fi fost de cât seú nisce cultivatori de pământ, seú nisce lachei la ușile vechilor boeri feudali.

Pentru ce atunci organale acestora, vorbind de oprirea de către gugerul francesu a serbătorii ce era se aibă loc la Paris, în memoria luării Bastiliei, vin și tratésă de brigandă pe poporul din capitala Franciei, care a sfărmată acea citadela feudală în care era închisă libertatea, egalitatea, frăția și dreptul omului, pe care le-a liberat și le-a dat în posesiunea lumei întregi?

Chiar ministeriul francesu, cu toate ideile reacționare de care e adăpat, suntem sicuri că n'a oprită acea serbătoare de cât de frică se nu nască vre un conflict, cum spiritele sunt agitate contra lui. Marșalul Mac-Mahon, mai cu semă, care a susținut 20 de ani pe Napoleon III, ce venise tocmai în numele principielor de la 1789 și de care vorbea necontentit, nu pôte se nu recunõe însemnăta-tea lor.

Dacă cei de la foiele oficiose nu cunosc istoria, n'au de cât se o deschidă și se vedă, că nu este popor care se se fi purtat mai prudent ca poporul francesu la 1789. Elu a dat mai înteu un avertisment regelu Ludovic XVI și l'a salutat în Adunare de Restauratorali libertăților publice, când elu a promis că va satisface cererile lui. În acea cră de gloriă, elu putea se consolidesă dinastia lui și se-si scape viața. Revoluțiunea i s'a prezentat ca un instrument de guvernare.

Lingșitorii însă, omeni de felul

celor de la foiele noastre oficiose, ilu făcără se-si ducă până la eșafodul örba sea incosecintă. Elu credea că o revoluțiune pacifică este un lucru prea idial.

Nu mai dupe ce poporul s'a vedut înșelat în speranțele lui, dupe ce s'a convins că numai este de asteptat nimic de la rege, numai atunci a alergat la fapte estreme.

Acestu adeveru nu pôte fi negat de nimini, de nici o istoria.

Cum dar, acelu popor se pôte numi un popor de brigandă? Nu vedu cei de la presa noastră oficială că, tratându pe autorii Revoluțiunii de la 1789 brigandă, această calificare se pôte sfringe și asupra Domnilor Catargiu, Costaforu, Boerescu și tuti quanti cari se servu de principiile înangurate de acelu popor?

Ura lor contra republicanilor și Republicei i-a orbit într'atata, în cât nu mai sciu ce spun.

În revista esteriöră de eri, vorbindu despre manifestul diarului *L'Avenir National*, prin care invită pe republicani a se uni cu bonapartiștii spre a pune o barieră tendințelor regaliste, precum și despre o scrisore a Principelui Napoleon prin care oferă spada sea democrației, am anunțat retragerea a trei redactori de la acea foia, motivând acestă retragere pe schimbarea ce s'a făcut în ideile și principiile primului redactor al diarului *L'Avenir National*.

Astă-đi găsind în Republica Francesă, de la 30 Septembrie încă două retrageri, ale Domnilor Quentin și Marius Roux.

Dându lectorilor și acestă nouă scire, publicăm astă-đi și un esttrasu din scrisorea diarului *L'Avenir*, a căru traducțiune dupe la Patrie o datorim diarului Românul, precum și scrisorea principelui Napoleon.

Etă aci scrisorea diarului *L'Avenir National*, către principele Napoleon:

"Principiul fundamental al unei asemenea constituțiuni este suveranitatea națională, declarată inalienabilă și inviolabilă. Primele ei articole ar trebui se fie asemenea cu acelea din constituțiunea Republicei americane, garantându libertatea, drepturile cetățenilor în contra cărora nu este permis nimeni a legifera nici a atentă. În fine, clausele statuării se determine o organizațiune care ar asigura intereselor conservatore, al cărora cel mai autorizat reprezentant

este D. Thiers, — siguranța, ordinea și regularitatea administrativă; — partisanilor instituțiunilor republicane, al cărora oratoru cel mai popular este D. Gambetta, participarea la afacerile publice, integritatea și libertatea dreptului electoral; — democrației, a cărei cauză o apărăm, ale cărei idei ne încercăm a le esplica și propaga, posibilitatea de a îndeplini în libertate și în modu pacificu reformele atât de asceptate, în cari poporul, ce voescă se trăiască din munca sea și care möre pentru ideile se, și-a pus toate speranțele.

Artă fi a ne îndoui de inteligința politică a celor de cari vorbim, deca am presupune că voru refusa se adere la acestu contract al păcii publice și al suveranității naționale, închiăiat la lumina ăilei, în fața țerei întregi. Și invocându trecutul nostru chiar, plăcându-ne a crede că veș subordona, în ajunul unui evenimentu decisiv, interesele dinastice interesului superior al patriei, venim a pune pe acestu contractu scutul cuceririlor revoluțiunii în presente, scutul păcii publice în viitoru, semnătura unui Napoleon, care va fi respectată, fiindu că ea rechiamă, cu legenda gloriösă de la Marengo, victoriile Italiei!

Unu asemenea act, despre care nu disperăm d'alü vedea implinindu-se de către un principe, fiindu că cetățenii democrației republicane, discipulii lui Washington, nu se temu a-lü cere, ar putea repara, deca n'ar sterge, nefericirile Franciei la cari numele nostru a fost amestecat. Actulu acesta ar crea în țera noastră, atata timpu divizat, o credință politică superiöră omenilor, o minune patriotică care este cea mai bună garanția a securității, a libertăților, a progresului și a prosperității. Elu ar asigura, în contra primejdiilor imaginare, instituțiun adevăratu democratice, pentru conservatori cari ve voru crede, fiindu că sunteți principe și omu de Statu. Elu ar face, în fine, se înceteze desbinările crude, urele örbe între omeni aceluiașu popor, cari, frați liberi și împăcați, cum dicea unulu din strămoșii noștri sub Convențiune, s'ar îmbrățișa în fața pământului consolatu și a cerului satisfăcutu."

Ecă și respunsulu principelui Napoleon:

«Paris 20 Septembre»

Domnilor!

«Francheta și neasceptatul pasu ce aș făcutu mă silescu se dau un răspunsu scurtu; elu mi este dictat de opiniile întregi mele viueți.

«În fața gravității, în fața publicității

scrisorii vóstre, nu trebuie se păstrează tăcerea.

«Datoria ori-cărui cetățen, în ora gravă în care ne găsim, este d'a nu eși din cetate în pericol ca neutrul din antichitate. Nu, nu suntem neutri și nu vom deserta din luptă.

«Nu pot să vorbesc de cât în numele meu; d'eu cum se cred că acei ale căror inimă vibrează la numele de Napoleon au se mă desaprobeze!»

«Alianța democrației poporare cu Napoleonul a fost scopul care am urmărit în toate actele vieții mele politice. Se susținem dreptul nostru în fața amenințărilor drapelului alb, străin de Franța noastră modernă și pe care pretendenții nu l'ar putea părăsi de cât printr'un compromis și printr'un sacrificiu făcutu abililor partitel seles.

«Ce ar însemna însă chiar această concesiune în ora din urmă? Domnia Bourbonilor nu ar fi de cât tuiumful unei politici reacționare, clericale și antipoporare. Drapelul revoluțiunii apără singurul aprópe un secul, geniul, gloria și durerile Franței; acestu drapel este care trebuie se ne conducă către un viitor adevăratu democratic.

«Între toți apărătorii suveranității poporului, mulți diferă asupra mijloacelor d'a o aplica; d'eu o înțelegere comună, în ora actuale, asupra principiului chiaru al acestei suveranități, este necesară și patriotică. Noi cetățeni ai societății moderne, trebuie se căutăm a stabili, prin sufragiul universale, adevărata libertate basată pe reformele cari sunt condițiunea salutei Franței.

«Da, trebuie se uităm desbinările, atacurile, luptele, suferințele reciproce, insultele chiaru, pentru a afirma principiul suveranității naționale, fără de care nu este de cât primejdi, discordia și noui desastre. Se fim uniți pentru a dejuca tentativa funestă, și se formăm astu-fel sânta alianța a patrioților!»

«Napoleon-Jerom»

Scirile din Spania nu ne arătu nici un fapt însemnat de la învingerea celor 14 mii carlisti lângă Tolosa, comandați de însuși don Carlos, afară de o nouă victorie raportată de generalul Moricnes contra grosului armatei carliste din Navara, scoțându-o din satele ce ocupa și făcându-i mari pierderi. Tóte cele l'alte sciri sunt de însemnătate secundară. Cu tóte acestea nu trebuie să lipsim pe cititorii noștri de cunoștința lor și le însemnăm aci:

Convoiul escortat de brigadierul Cagnas a sosit la Berga, dupe ce a susținut două lupte în care carliștii au fost bătuti.

Generalul Martinez Compos a sosit la Alicante. Nave insurgente s'au observat la Torrevieja.

Fregata prusiană Frederick Carl și fregata englesă Lord Warden au sosit la Alicante. Acesta din urmă a plecat îndată.

Discușion desminte că guvernul ar fi dispus să mărească venitul Statului prin ridicarea impozitelor extraordinare.

Gazetta anunță că guvernul a ordonat a se executa două sentințe capitale, pronunțate în provincia Taragon și Victoria, contra unor desertori.

Același diaru publică instrucțiunile șefului carlistu Lizarraga pen-

tru o ridicare în vechea Castilia, recomandându a lucra d'acord cu intransigenții. Acestu document este plin de greșeli d'ortografie.

Șeful carlistu aballs s'a reîntors în Franța.

Situațiunea fortetei Bilbao este foarte multu ameliorată. Voluntarii din Aleira au respins pe carliști, făcându-le mai multu de 100 prizonieri.

Protestațiunea stângei contra suspendării ședinței Cortesilor era să se publice la 28. După *Gazeta populară*, ea va fi subsemnată de deputații stângei; numai un micu număr din centru au aderat. D-nii Figueras și Pi y Margal sunt în contra publicării acestu documentu.

Se crede că îndată ce se vor aduna Cortesii, se va numi președintele Republicei. Se asigură că D. Castelar va susține candidatura D-lui Salmeron. Acesta, din contra voese a se numi D. Castelar.

Scirile din Constantinople ne spun că există acolo mare neliniște din cauza navelor alarmante ce sosesc din America, precum și din lipsa de telegrame de la Londra și Paris cari nu sosesc de câte-va zile, linia Vallona fiindu întreruptă.

Crisa financiară în America nu s'a ameliorat, aurul s'a urcat până la 115½.

La Louisville bancele de siguranță și *German masons* și *Central savings bank* au fost închise. Președintele bancelor din Boston au otărit a nu plăti sumele cele mici de cât în chertie și de a emite două milioane certificate de împrumut.

Lloyd diaru ce se publică în Pesta dă un resumat din proiectul de cod penalu unguresc, acela ce trebuie se fie supus deliberațiilor Reichstagului în sesiunea viitoare.

Unu interesu particularu se legă de acestu proiect, din cauza că s'a întrebuintat la redacțiunea lui, codul penalu pus în vigore acum câțiva ani în Germania; ca și acela, noulu codu ungaru conține unu titlu care trată despre supunerea clerului la puterile statului.

Se găsește în elu această dispozițiune:

«Dacă o decisiune eclesiastică n'a supus publicațiunea sa aprobării guvernământului, și dacă ea conține dispozițiuni contrarii legilor Statului, acestu faptu se va pedepsi cu închisore de unu an și cu amendă de 3.000 fiorini.

«Este considerat asemenea ca delictu, și pedepsit cu 3 ani de închisore, promulgațiunea unei decisiuni fără voia guvernului care este în opozițiune cu legile statului.

Ore care lumină asupra evenimentelor politice și militare în anul 1866, — de către Generalul

ALPHONS LAMARMORA

II.

Cându D. Lamarmora veni la putere, în urma faptelor cărora le dase nascere la Turin, în septembrie 1864, convențiunea între Roma și Italia pentru mutarea capitalei la Florența, nu era de loc posibilu de a conchide unu tractat cu Prusia pentru o acțiune comună contra Austriei, cu care ea se aliase pentru resbelul ducatelor. Astu-fel era celu pucinu opiniunea generale care justifica conduita diplomației prusiane.

D. de Launay, atunci ministru alu Italiei, da informațiuni în sensul acesta. Acestu diplomat se plângea că negociațiunile relative la unu tractat de comerțu proiectat, erau trăgănite, și mergea până acolo în câtu dicea că nu se împlinise acea ce i se promisese pe parolă de onore. Tocmai în urma acestei descorații diplomatulu italianu fu trimis la St. Petersburg și înlocuit prin D. de Barral.

Resulta din tergiversațiunile D-lui Bismarck că elu nu cunoscea încă momentul venit de a adopta o politică definitivă în privința Italiei, și că totul depindea de la turnura ce ar fi luat negociațiunile ce elu întreținea cu Austria.

Noi stăruim a preciza bine situațiunea, pentru că această primă fasă a acțiunii ministerulu Lamarmora se desnodă prin o repede schimbare a diplomației prusiane care merită de a fi desceperită, căci ea caracterisă geniul tenebrosu și impudentu alu omulu de Statu prusianu.

D. Lamarmora, vorbindu către Camera Deputaților în ședința de la 12 Noembrie 1864 asupra politicei străine, pronunță următoarele cuvinte:

«Dacă aș putea să conferez cu imperatorulu Austriei, aș avea să expui rațiuni de interese reciproce suficiente pentru a-lu decide să cedeze Veneția.»

Atunci unu din deputați crederă că aceste cuvinte sunt o amenințare adresată Austriei; dar amenințarea se adresa altu cui-va, și D. de Bismarck înțelese bine acesta. Pe dată puse o îndoită veghiere la Paris și la Viena. Renoi asigurarea că Prusia și Italia trebuia să procedă împreună, și promise de a reîncepe negociațiunile pentru tractatul de comerțu.

Chiar la aceași epocă, cabinetulu din Viena punea să se ducă la Paris, cu scopul de a se comunica și la Florența, că Austria nu se depărtașe nici de cum de la datoria de a recunoșce regatul Italiei, fără a cere nici o renunțare la Veneția că ea ar fi deschis negociațiune pentru tractatele comerciale, exprimându dorința de a avea pe Fran-

cia de intermediară în afacerea recunoștinței. D'eu aceste fapte, în felul D-lui Nigra, trebuia se fie urmate de desarmare. Generalulu Lamarmora răspunde că era dificil de a accepta aceste negociațiuni fără a lăsa să se înțeleagă că ele trebuiau să ajungă la cesiunea Veneției.

D. Drouyn de Lhuys puse atunci să se răspundă ca din parte-i, dar de siguru dupe ce luase informațiuni de la Viena, că Austria nu ar fi cedat Veneția pentru o plată în bani, și că celu multu ar fi abandonat această provincie dacă i s'ar fi dat compensațiuni teritoriale. Era vorba de principatele dunerene,

Prusia se temu atunci de o apropiere și voi s'o împedice. D-lu d'Usedom făcu vizitele sale generalulu Lamarmora mai dese. Ilu lăsă să înțeleagă că o ruptură e posibilă între guvernul se și celu austriacu, și l'u întrebă care ar fi atitudinea Italiei în casul în care ar eclata unu resbel între Prusia și Austria.

D. Lamarmora răspunde că dacă Prusia are în adevăr intențiunea de a declara resbelu rivalei sale, ea trebuie să presinte guvernulu italianu o propunere formală, care să pótă fi examinată și discutată. În același timp, dându de veste D-lui Nigra despre demarșia făcută de către ministerulu prusianu, și că Italia, înainte de a se lega cu Prusia, nu trebuia să escludă casul în care Austria, voindu să evite resbelul, ar negocia pentru cedarea Veneției. De altă parte, elu declară pe față D-lui de Malaret că, în casul în care resbelul între cele două puteri germane ar eclata în adevăr, ar fi imposibil ca Italia să nu ia parte la acesta, și că nici unu guvern nu ar putea s'o oprască. (Notă către Nigra- 4 Augustu 1856)

D. Nigra, felicitându pe generalulu Lamarmora de rezerva ce a păstrat în privința propunerilor evasive ale Prusiei, și spunându-i să urmeze cu stăruință aceiași cale, îi supuse considerațiunile următoare:

I. Că elu nu credea că va reuși întrevederea de la Gastein;

II. Că Austria nu o să se decidă nici odată să cedeze Veneția pe câtu timp va trăi imperatorulu actuale, decât numai nu ar fi forțată la acesta prin arme;

III. Că nici unu guvern în Prusia, nu putea să cedeze unu degetu măcaru din teritorul germanu;

IV. Că imperatorulu Napoleon încetase de a mai cugeta să pue mâna pe Rhin, și că o promisiune formală chiar, de a rectifica frontiera renhană, n'ar fi putut să-lu decidă a face resbelul, pentru care avea în acel momentu o mare ură.

Elu conchidea astu-fel: «Că singura rezoluțiune posibilă era o alianță italo-prusiană contra Austriei, și limitată către Austria

prin neutralitatea franceză, care ar fi condusă necesarmente neutralitatea Angliei și a Rusiei.

Dar adăoga că:

«Cabinetul de la Berlin ar fi voit să aibă siguranță de neutralitatea bine-voitoare a Franței...»

«Că dificultatea consista în a obține din partea Franței o promisiune de neutralitate absolută. Imperatorul, putea el să voia să dea această promisiune? Ar fi voit să el să o dea în scris, dupe cum dorea Prusia?»

Este evident că D. Nigra, vorbindu astă-fel, exprima intențiunile Prusiei, de care, par'că, era mai bine informat de cât generalul.

Se vede, prin urmare, că D. Bismarck, care ar fi voit să lege Italia fără ca el să se îndatoreze la ceva, nu s'ar fi mulțumit cu o neutralitate platonice și necondiționată, ci ar fi pretins un act formal de la imperatorul, dupe ce s'ar fi ascurat că acesta nu ar fi putut să-i turbure planurile sale, în cursul resbelului.

Iată acum un fapt care descoperă foarte lămurit duplicitatea diplomatului german. Pe când D. de Goltz, p'atunci ambasadorul al Rusiei la Paris, instrua cu minuțiozitate pe D. Nigra despre pretențiunile D-lui de Bismarck asupra Franței, D. conte d'Usedom ținea în cea mai perfectă ignoranță pe generalul Lamarmora care era obligat să capete cunoștințe, pe sub mână și necomplete, prin ambasadorul lui de la Paris.

D. d'Usedom, urmându în aceea inspirațiunea șefului său, pismuia influința franceză în Italia, și vorbea cu afectare despre timiditatea generalului Lamarmora, care, dicea el nu putea să ia o decizie de tema Franței.

Intre acestea, D. Nigra instrua pe D. Drouyn de Lhuys despre generalul Lamarmora și despre atitudinea ce generalul luase în această ocaziune.

Ministrul francez aproba conștient generalului.

«Eu cred că, dicea el, cabinetul din Florența ar face bine să insiste asupra aceluiași răspuns. Pozițiunea sea este minunată, se știe numai să accepte.»

D-lu Nigra îl întrerupse pentru a-i dice:

«Și dacă guvernul italian nu ar putea, său în interesul său nu ar crede că poate să lucreze cu înțregă rezerva această; decă, în alți termeni el ar crede că trebuie să intre în o fasă de acțiune, cred că Franța nu s'ar opune la acesta.»

«De sigur că nu, răspuse D. Drouyn de Lhuys; cabinetul din Florența este judele intereselor sale și alu deplinei lui libertăți de acțiune. Dar în acestu cast, Italia ar face resbelul cu riscurile și pericolele sale.»

«Dar, adăoga D-lu Nigra, decă

din întâmplare evenimentele resbelului ar conduce pe Austria la Turin, la Stura, la Alpi?»

«Atunci, răspuse D. Drouyn de Lhuys, s'ar produce unul din casurile în care Franța își rezervă dreptul de a îngriji de interesele sale, căci este de cel mai mare interes pentru Franța ca Austria să nu reia în Italia teremul ce a pierdut... Prin urmare, vă consiliesu să fiți prudenți... Nu vă grăbiți de a compromite acțiunea voastră. Austria însă și va putea să încerce o înțelegere cu voi. Principele Metternich m'a și făcut câteva încercături pentru o înțelegere curat comercială între Austria și Italia. Această unire nu ar trebui să aibă alt scop, dupe câte dice Austria, de cât de a facilita și regula mai bine raporturile între Veneția și frontiera italiană, dară această nu s'ar opri poate numai aci» (Nota lui Nigra, 13 August; 1865).

Totul, așa dar, lăsa să se prevadă acum că odată neutralitatea Franței obținută, în condițiuni destul de ascurătoare, alianța între Prusia și Italia putea fi considerată ca un fapt împlinit și resbelul contra Austriei ca neevitabile.

Astă-fel era în adevăr credința generală, și era în aceeași epocă un secretar general la ministerul afacerilor străine al Italiei care dicea lui Lamarmora: »Scumpe generalu, Veneția este în mâinile noastre, totul de la D-ta depinde, ministrul d'Usedom mi-a spus'o!»

A doua zi, generalul Lamarmora spuse că s'a priimit scrirea că Austria și Prusia semnaseră convențiunea de la Gastein.

Ministrul Prusiei părăsi Florența și nu se mai vădu două luni de zile!

N'avem nevoie de comentari, nu e așa?

Ce e de spus acum despre rolul diplomației imperiale, în mijlocul negociațiilor în care nu trebuia să fie de cât un beneficiar care să câștige, D-lu de Bismarck, dupe intențiunile căruia nu ar fi trebuit să fie aci, lângă dânsul, de cât cei ce au fost înșelați de el? Ce e spus de ore despre naivitatea său orbirea imperatorului și a D-lui Drouyn de Lhuys care află foarte natural ca Italia să se alieze cu Prusia, numai ca resbelul să se facă cu riscurile și pericolele ei, ca și cum acestu resbel nu era să se facă și cu riscurile și pericolele Franței?

Italia care fusese abandonată d'o dată la Villafranca, și care urmarea mereu, chiar dupe această decepțiune, revendicarea Veneției, avea nevoie de a se apropia încet de Franța; diplomații imperiali priveau din contra depărtându-se în linisce, fără a părea că înțelegu ce urmări supărătoare au avea vecinătatea alianței pruso-italice.

Cât despre rezultatele imediate, era ușor de prevădu: său că Austria era victorioasă, și atunci influința sea revenea în Italia, decă întorcerea acestei influințe nu era împedată de un nou resbel din partea Franței; său că Prusia triumfa și atunci, pe când se constituia unitatea germană sub hegemonia prusiană, influința Prusiei se insinua repede în Italia și bătea influința franceză, deja mult slăbită prin politica ecivocă a imperiului care se oprise la convențiunea din Septembrie.

Și când te gândești că dupe câț-a ani Franța repetă această greșelă și lasă, pentru a doua oară, pe Italia să se lege în o politică, ce, decă nu va fi vătămătoare, în oră casă însă nu va fi de nici o utilitate pentru Franța, în timp ce ea poate fi foarte favorabile pentru Prusia.

DIVERSE

O frumoasă Dămnă S***, care începe a da în pârăguit, se ocupă mult cu politica, și grația perspicacității cu care știe ea să se întorcă în partea de unde bate vântul favorabil, bărbatul său îi datorește ei pozițiunea frumoasă ce are.

Alaltă-eră s'era fie-care remarcă la șosea că era mai spoită de cât totu-d'una.

— De ce ore, dice un diplomat companionului său din trăsura, Dămnă S*** s'a văruit așa de mult?

— A! scumpul meu, pentru că sunt albi la putere!

(Curierul de Iasi).

* *

Un copil monstruos. Cetim în «L'Opinion nationale» din Paris, 13 Septembrie următoarele: «O femeie din cartierul de Roquette a născut un foca (amfibiu patrupe), care a fost constatată, dupe cum se va vedea de chirurgul en chef de la Maternitate, și de comisarul de poliție al cartierului. Juna femeie naște pentru întâia oară; ea e în vârstă de 19 ani, bine formată și de un exterior plăcut; e o muncitoare; ea a născut alaltă-eră. Copilul are aspectul unui foca, și a unei brôșce enorme. El e de toată luna. Capul are forma capului unei brôște, ochii și gura sunt pe vârful titvei, ochii eșii ca bombele de loto. O colonă de pâră se arăta în locul gâtului. Măinile au forma înotătoarelor unui pește. Un picior are 4 degite împreunate printr'o peliță, cele l'alte are 7 degite. Monstrul a trăit peste un patrar de oră. D. doctoru Tarnier, profesor la facultatea de medicină, chirurg alu spitalului Maternității, care procedă la constatare, în prezența comisarului de poliție a cartierului la Roquette, și a unui altu medicu, a luat cu sine această minune, alu căruia sexu nu s'a putut hotărî, spre a o studia mai în special. Profesorul consideră acestu casu de teratologie ca unul din cele mai curioase de care menționează analele medicale.

* *

O crimă grosavă a produsu, în comuna Thonance-les-Joinville, o spaimă mare. Dumineca trecută, pe la 5 ore s'era, D-lu Peignat, regisorul cotorului de la usina de acolo, aușindu lătratul unui câine, care se părea că vênă într'o livadă aproape de usină, se îndreptă spre partea aceea, voind să cunoască pe individul acela, care venea astă-fel să lu nesocotescă lângă locuința lui. Dupe o oră, vădund că bărbatul său nu se mai întorce în casă, D-na Peignat începu a

se nelinisi și se duse să-l caute cu câte va alte persoane. Temerile sale se îndoiră când vădu în pădurea urmele unei lupte, și când se descoperi puțin mai departe o caschetă, apoi pălăria lui Peignat, și ceva și mai departe unul din pantofii lui. Nu mai era nici o îndoială, Peignat era asasinat; în adevăr, dupe câteva minute găsiră corpul bietului om la marginea pădurii. Era încă cald și căduse de curându de sigur. Ucidătorul nu se servise cu nici o armă, îl sugrumase cu mâinile de gât. Un numit F... vênătoru, om violent și redutat în totă comuna, contra căruia se pornesc bănueli grave, a fost arestat.

BIBLIOGRAFIE

Recomandăm cu deosebire opul:

Cea mai practică Metodă pentru a învăța în timpul cel mai scurt și fără profesore.

TINIREA REGISTRELOR

în partidă simplă și partidă dublă.

Opă adoptată de școlile comerciale și industriale din Paris.

Elaborat după Louis Deplanque

Prima parte a uvrăgiului.

Comptabilitatea în partidă simplă.

Prețulu 1 leu 50 bani.

Uvrăgiu forte trebuinciosu tuturor acelor, cari n'a avut ocaziune a frecventa școlile de comerț și cari trebuiesc să țină Registre comerciale. În puțin timp, dându-și silința, ei vor putea cu înlesnire, cu ajutorul acestui uvrăgiu, să învețe ași ține singuri în bună regulă registrele. Depositul generalu la librăria H. C. WARTHA. G. IONID C. De vânzare la toată librăria.

THEATRU CELLU MARE

REPRESENTAȚIUNI ROMÂNE

COMPANIA DRAMATICĂ

M. PASCALY

STAGIUNEA 1873-74

Duminecă la 23 Septembrie 1873.

Pentru prima oară.

RUBEDENILE

Comedie națională locală în 4 acte.

T A B L O U R I L E

ACTUL I. Luna de miere!—Socrul și Socra!—Nici așa, nici așa! — Rudele în casă, ginerele afaiă.

ACTUL II. Beleaoa în casă!—Familia nebunilor!—Iartă-lu săracul!

ACTUL III. Stăpânii cei nooi!—Slugă la dârlăg?

ACTUL IV. Scapă de ei. — Liniscea în casă.

Prețurile cu s'era: Benuar 24 Lei n. Loge de Rang. I, 20 Lei n. Loge de Rang. II, 12 Lei n. Stal I, 4 Lei n. Stal II, 3 Lei n. Stal III, 2 Lei n. Galeria 1
Prețurile de abonamentu: Uă benuar în abonamentu costă pe abonatu în fiecare s'era 20 Lei n. Uă loje rîndulu I, 18 lei n. Uă loje de rîndulu II, 10 Lei n. Un Stal I, 3⁵⁰/₁₀₀. Un Stal II, 2⁵⁰/₁₀₀.

Biletele se află cu 3 zile înainte la casierul Theatrului, la Theatrul celu mare.

PENSIONATULŢ DE BĂEŢI

LASCU

CALEA MOŞILORŢ No. 120.

După cumă amă anunţatū dinainte, profesori atătū de cursulū inferiorū câtū şi de celū superiorū din Lyceulū sf. Sava unde amă regulaŢi toŢi eleviŢ, aū începutū meditaŢiunile în regula. EleviŢ esteri ai acestui Lyceū de ambele cursuri, pentru unū precilū moderatū potū a se bucura şi dēnşii de aceste meditaŢiuni în internatulū meū.

Directore Gr: C: Lascu

Un Junū Maşinist mecanicū şi monteur, care se ocupă de mai mulŢi ani cu acēstă artă, doreşte unde va a se plasa,

Numitul priimeşte ori şi ce reparaŢiunei.

A se adresa sub numele Maşinist la administraŢiunea acestui Ţiaru strada Academiei 24.

DE INCHIRIAT

De la Sf. Dumitru viisorū

Şi

DE VANDARE

O casă nouă, situată în Suburbia Popa-Sore Strada Liniştei No. 16, ce se compune de cinci camere, sală şi cuhnie, două pivniŢi de zid învelite cu tinichia, unū şiopronū de scānduri şi împrejmuită.

Doritoril se vorū adresa la comptoriulū D-Ţiu Elias Ios. Cohen, Hanu cu TeŢ No. 13

Librăria Ch. Stefănescu & Barasch

23 STRADA LIPSCANI 23

Pentru redeschiderea claselorū, fiindū complectū assortată cu tōte cărŢile, şi ori ce obiecte necesarii la scris şi desemnatū, se recomandă onor. DD. StudenŢi şi Directori de pensionate.

SASONUL

ExpoziŢia Universală din Viena.

InformaŢiuni pentru streini!

1873.

Recomandămū cu deosebire tuturilor P. T. Voiajagiorilū sorgintea cea mai bnnă şi efină pentru procurarea de

Albituri pentru

Prima c. r. Fabrică de

Depositulū

Stadt. Tuchlauben No. 13

Cavaleri şi Dame

Inuri şi Marfă în albituri

la Viena.

vis-à-vis de Strampfer-theater

Asemenea vinde, renumita cunoscută invenŢiune proprie, într'o alegere colosală elegantă şi solidă Cămăşi de Cavaleri şi Dame adeverate de olandă fasonulū celū mai nouū a fl. 2. 3. 4 şi 5 cele mai fine.

Cămăşi de dame brodate elegant, ce mai noi la expoziŢiunea din Viena, Cămăşi cupidon fl. 3—Cămăşi-flora fl 4—Cămăşi amore en fl. 5—Cămăşi fantasi fl 6 cele mai fine.

Camisōne de Dame cele mai moder de Pergalină fină à fl. 2, 3, brodărie bogată à fl. 4, 5, cele mai fine.

Pantaloni de Olandă pentru Cavaleri fl. 1. 50 şi fl. 2—Pantaloni idem Dame fl. 1. 50 2, brodate à 2, 50.

Batiste cele mai fine de Rumburg şi Batiste de inū 6 bucăŢi fl. 1. 80, 2 50 până fl. 4.

Afară de aceste tōte calitaŢile proprie invenŢiune 54 copū, lată, Rumburg şi Ţesură în coronă la reine de toiles (Regina a tuturilor olandelorū) à fl. 20. 25, 30, 35, 40 până la fl. 100 cea mai fină.

Pânzeturi de masă de Damast cele mai fine pentru 6, 12, şi 24 persoane à fl. 6. 9. 12 15, 18, şi 24.

Comandele se efectueşă prin garanŢie pentru lucru solid şi veritabilū. PreŢurile suntū ne schimbate pentru revinŢatori. Cererea de preŢuri precum şi Mustercarten se trimite dupe cerere francate.

Gratis D-nil cumpărători în o valōre de fl. 50 primescū o pānŢatură de Damast pentru Masă, de 12 persoane a căreia valōre acopere întregū spelele transportului.

Primulū depou alū privilegiateŢ FABRICE I. R. de RUFÉ ALŢ D-LORŢ WELDLER ŞI BUDIE Viena St. Tuchlauben No. 13 cunoscutū în cea mei laudabilă manieră, ale căroro produse se bucură de bine meritū sau renomē şi care pentru aceste rŢicole la ExpoziŢiunea Universală din Viena 1873 ş'a premiaŢi cu unimitate de la Jury cu Primia cea din tŢiu ndică cu MEDALIA DE MERITU pentru bunū gustū.

Adresa: Weldler & Budie Wien, Stadt, Tuchlauben No. 13, im grāflich Erdodysche, Palais, vis-a-vis dem stramper Theater.

Recompensū la ExpoziŢiunea Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apopleşiei, ParaliziŢei, Ametelei pe mare, Colerei, Vaporilor, NemistuiŢii, Colicelorū, etc.

BOYER

Singurū succesorū alū Carmililorū

Paris, 14, rue Taranne

Deposilū la prinŢipe case de comerŢii

CASA

de inchiriatū şi de vāndare

Douē perechil într'o curte, cu douē etagie, 28 în căperil, pivniŢă beciuril, în strada SfinŢilorū, colōru roşia No. 70.

Amatoriil se vorū adresa în aceste case la proprietariū.

DOCTORŢ VALENTINEANU AnunŢă onorabililor seil Clienti, că s'a întorsū în Capitală. Calea Şerban-Vodă. No. 4.

IMPORTANTU

Pentru toŢi celil în dreptū a negoeia cu articole medicamentōse:—recomandāmū

DÉPŢ GÉNÉRAL

de specialitēs pharmaceutiques des premieres maison de Paris.

Situatū în strada Germană, casele Raska N. 8 unde se esecută prompt totū felulū de comande cu preŢuri estine şi rabatu la vāndări dupe specialu înŢelegere.

De Inchiriat

De inchiriatū o Cassă situată în strada Lucaciū No. 24 ce formedă colŢulū între două strade, compusă din 6 camere de stăpāni, cuhnie, odae de servitori, cămară, 2 pivniŢe şi curte pavată. — Doritoril se vorū adresa la proprietariulū A. G. Bacaloglu strada Tanrului No. 4.

FABRICA ROMANĂ DE BĒTURI GAZOASE

A LUI

COSTANTIN PORUMBARŢ

Strada SfinŢii Apostoli No. 28

Mare scāŢământū de preŢuri.

	Lei	Bani
Apă gazosă: Unū siphon mare	—	20
Unū siphon micū	—	10
Limonade gaze: Lămăe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micū	—	30
Apă feruginosă (gazosă) de Bucurecşi: ConŢinutulū unei butelii	—	25

NB. Pentru ca onor. Publicū sē potā distinge produsele acesteŢ fabrice, siphōnele suntū franceze de la I. Hermann-Lachapelle din Paris şi portā inscriŢia CONSTANTIN PORUMBARŢ, Bucurecşi.

Transportū la domiciliu. A se adresa franco, prin Postă.

La Librăria H. C. Wartha

STRADA LIPSCANI No. 7.

Se găsecū CărŢile necesarie pentru scōlele primarie şi gimnasiale, precum şi tōte obiectele de scrisū, desemnatū etc.

Preciuri lōrte avantajōse.

FLORI DE TEIU se cumpără în cantitate mare de H. C. Wartha strada Lipscanil 7.

Dr. Vlădescu

Dupe ce aū visitatū în Europa clinicile cele mai celebre de ochi şi urechil, întorcēnduse din voiagiū, ş'i a reluatū clientela.

Domiciliū, Strada Poionă No. 27. lângă Biserica BetiŢtea

CHAVNICU DE INCHIRIAT ŞI DE VĀNDARE

Casele Colonelului Zăgānescu, stada luminil N. 13 Suburbia Amzei, în totalū 14 camere, cu douē pivniŢi, grajdū de 6 cai, şopron de trei trāsuri, puŢū în curte, pod de întinsū rufe, curte pavată, se vēndū seū se daū cu chiriā dela Sf. Dumitru viitorū. cu şi fāră mobile, pre termenū de cinci ani.

Doritori se potū adresa la ori ce oră, chiar în acea casă.